

Publicerad 2006-11-20 15:26 av Ponkie

Eller hur var det ramsan gick ?

Flyg fula fluga flyg, och den fula flugan flög

Jag sitter ner, och du kan skrika i mej

Men allt du skulle få till baka är ett eko.

För jag har rymmt ut från mej själv, rymt från min kropp och bara lämnat skalet kvar. Och det är skalet du ser.

Det är tomt i mej, hur mycket du än skriker så får du tillbaka ditt egna eko.

Det är meningslöst.

Men vad är det egentligen som inte är meningslöst.

Vem kan se ner på mej för jag lämna min kropp ensam på marken medans jag svävar upp, för varför ska man egentligen stanna ?

Varsogod, Sparka och slå.

Jag känner ingenting nu, inte när jag är här uppe medans du tror att jag är där nere.

Vet du att jag flyger iväg när du inte märker ?

När vi sitter där du och jag?

När du tror att jag bara sitter med en tom blick så har jag lyft i från mitt skal och flygit i väg?

Vet du det ??

Det är så meningslösa ord.

Jag rymmer ut ur mej själ.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ponkie med Poeter.se id #9564 innehar upphovsrätten